

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria. iii. post. ii. d[omi]nica[m] aduent[us].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Feria. III. post. II. dominicam

dicti solui modico r̄te. Apoc. xx. et xij. dī.
Te terre et mari: qz descendit ad vos dia
bolus h̄ns iram magnā sciens qz modicū
tempus habet. Et hoc fiet deo ḡmitte
te ad maiorē impietatem damnationē et maio
rem honoz purgationē. Nā tūc boni erūt
optūm et malū pessimi. Tūc p̄f hanc satra
ne solutionē erūt mirabiles et insolite tur
batiōes iter hoies. Tollef vīz pax in ter
rā: vīz p̄lia mouebunt: cūitas in ciuita
tem: dom⁹ in domū: et psona in psonā ar
mabif. Tūc iplebit illō Hierc. ix. Unus
qz a primo suo se custodiat et in omni
fratre suo nō habeat fiduciā: qz ois frat
supplantas supplābit: et ois amic⁹ frau
dulenter pcedet: et vir fratrē deridebit et
veritatē nō loquēt: docuerūt eim linguis
suas loqui mehaciū. Lerte iā ista hodie
cōpletur. O peccatores forte vobis vīz
def qz dñs dormiat et nō curat punire de
licta. Lerte cū diu expectauerit tūc gra
nūs vindicabit. Exemplū. De⁹ diu ex
pectauit iudeos postch ch̄m occiderant
(vt habeat in scholastica et ecclastica histo
ria) per qz dragita annos. Sed ad ultimū
impenitentes gladio corānoz p̄didit et
opprobriō sempernō p̄ mundū disp̄sos.
Notate qz qd Greg. di. Illos de⁹ graui
dānat qz hic diu longanimiter portat.

Pro tertio. Audistis tē. Forte dicit;
Ex qz tot et tanti declinant. Nōne erit
nobis aliq̄ excusatio. Lerte nō. Jura diu
cunt. Nō qd fiat s̄z qd fieri debeat cōside
randū est. ff. de officio p̄si. l. Sed licet
xij. q. q. Gloriam ep̄i. Et de ele. Eu cantam
Si enī sin mlti pditores regnūt in regno
eriamū multis annis: qd p̄cesset alicui eo
rū depheno multitudinē sociāt et cōsue
tudinē allegare. Lerte nihil. Expone no
tando illud eccl̄i. Ne pecces in multitu
dine ciuitatis.

Feria. iii. post. ij. dominica aduent⁹.

Habiciamus tē. Lux in tenebris lucet tē
nebre eam nō cōphenderūt.
Jo. i. Abiciamus tē. et induamur arma
lucis. i. ch̄i qui est ip̄a lux qz in tenebris.
Id ē in mundo tenebroso lucet: et tenebre. i.

psecutores eccl̄ie eā nō cōphenderūt. In
hīs autē verbis tria sunt notāda in ch̄zo.
Luminis excellentia. iō dī: lux.
Luminis refūgentia: in tenebris lucet.
Luminis efficacia: et tene. eā nō cōp̄e.
De p̄mo et scđo. Jo. i. Erat lux p̄a qz illu
minato o. bo. ve. in hūc mundū. De ten
tio. Sap. vii. Sapientia nō vincit maliciā.
Abiciamus tē.

Pro R̄imo. An anima mediante alīq
habitu gratuī sit assūpta a p̄bo. Qz
sic. Aug⁹. xiiij. de tri. In rebus p̄ tēs orā
tis sumā est grā qz deus in unitate psonae
nullis p̄cedentib⁹ meritis hominē copulat.
Lōtra si sic. Lū corpus nō sit illi⁹ grātie
susceptibile qz nō cōtyntibile. R̄ndet b. bo. n.
in. ij. dis. q. Lū querif. tē. hoc p̄t dupli
ter intelligi. Aut qz ille habit⁹ in illa vīo
ne teneat rationē cōgruentie et sic concedi
p̄t qz nō decet animā vīnī. Vīo nīsi sibi as
similef habitu pfecte deiformitatis. Aut
qz teneat rōnem cause et sic veritatē nō h̄z
quā vīo qz est qz habitū insuffisīcē vīo
cognitōis tamoris: respicit coiter tres p
sonas. b. bo. Pro fūdamēto. Hia rōalis
ex natura sua est capax dei p̄ intellectū et
volūtate. Jo. poete etiā horzant nō appli
care aiām reb⁹ infimis sed diuinis. Luca
nus. Nūc sit cura deorsum. Et Aristo. p.
ethi. Hō se vī trahere ad diuina et imor
talitia qz p̄t. Querif q. An anima sit deo
vībilis sine habitu medio. Dic r̄m. Et qz
cōclude qz vituperādī sit p̄ctōres miseri
ci post tantā grām hūane nature fētā nō
verent p̄cti vilitatē in aiāb⁹ suis ponere in
magnum deder⁹ hois ch̄i. Ztra document⁹
tū Leonis pape in ser. de na. dñi. Agnos
sce o hō ch̄iane dignitatē tuā et diuine cō
fōrē factus nature: nōlī in veterē p̄cti vilit
atē tuā degeneri quersatō redire. Audi
te fornicatores: raptore. O qz miseri qz
isolatiōes spūales respuūt qz facile repe
rire possent diuine incarnatiōis mysteriū
cōreplando et mūdanias p̄suis et carnales
isolatiōes qz. Figura de filijs israel
Nāeri. xj. Qui māna a deo datū fastidieb
ant et carnes p̄cupiscebant. dedit aut̄ eis
dñs carnes s̄z in malū eoz: qz adhuc esce
erāt in ore ipoz et ecce furor dñi p̄cussit eos
et ibi mortui sūt. Exp̄ze: verū certe man
na celicū est corp⁹ ch̄i in ytero virginis

ceptū sed multi non cognoscūt et carnis fierent idēo. mittere illis deus operationē desideria sequūtur qd̄ pmitit dñs s̄z tan⁹ dem grauter puniten⁹. Talib⁹ di. do. Jo. viii. In peris vris moriemini.

PRo scđo. In pcedenti ser. dictū ē de triplici causa inundatiōis viciōp. h̄ de una alia causa: scz de tremenda anti⁹ ch̄i pditione. Erit eī antich̄i pditione da mnabilis. Nam sic habet. ij. Thessal. ij. Erit eius adūetus fm operatio⁹ et satiāne. Et ibi vocatur hō p̄ci filius perditi⁹. Utet autē triplici via ad subuertē dos hoies. P̄ima est phārastica blādicia rū ostensio. Scđa mirifica pdigio⁹ et opa⁹tio. Tertia terrifica tormento⁹ infictio. Prima ergo via r̄t. siue deceptiva simula⁹tio. Nam sic habet. ij. Thess. ij. Aduent⁹ eius erit in omni seditiōe seu seductiōe ini⁹quitat⁹. Un volēs vtric⁹ populo cōplacie re venies h̄terlm vt dicūt alīq circūcidet se vt ex hoc adquirat ḡam iudeo⁹ ppter quod etiā faciet sabbatū custodiri. Diem hō dñci p̄cipiet etiā xp̄f ch̄ilanos: vtric⁹ q̄ se cōformare volēs vt vtric⁹ decipiat Hac quē via blanditiōis vrek tripliciter Primo in sanctitatē simulatiōe. In aper to em̄ lexitate etiā simulabit dicens etiā se esse messiam in lege pmissum. Qd̄ credētes iudei querent ad ipm: q̄uis āt sanctitatē simulabit: erit tñ in cōcupisen tis mulier. vt d̄: Dñi. xj. Et cor eius in tantā effereſ subgiam vt legez et cursum rpm se mutare p̄met. vt d̄cif Dñi. viij. Et in dñu p̄orer blasphemias dī. se dei⁹ esse ch̄im autē dicet fuisse seductorē. Un ij. Thess. ij. Lūc reuelab̄t hō p̄ci fili⁹ p̄dictiōis caput omnīu ini⁹quitat⁹ q̄ aduer⁹satū et extollitū super omne illud qd̄ dic̄itur de⁹ aut qd̄ colitur ita vt in cēplo dei sedeat ostendens se tanq̄ ip̄e sit de⁹. Gle niens em̄ in h̄terlm sedebit in templo r̄fa ciet se adorari vt deū: q̄ vtric⁹ tēplū reed̄ificabit iudei sibi adherentes. Scđo i cal liditatis p̄suasiōe: q̄ sicut d̄cif Dñi. viij. Dirigetur dolus in manu ei⁹. Extortas eniz et fallaces expōnes scripturaz adduz cer: falsitas ergo rūc publice pdicabif nec pmitetur veritas tuc pdicari. Un de il⁹ lis qui per antich̄m decipientur d̄cif. ij. Thess. ij. So q̄ charitatē veritatis nō re ceperunt. id est lege⁹ euangelicā vt salvi

erroris vt credant mendacio vt iudicent omnes qui nō crediderint veritati sed cō senserunt ini⁹quitati. Et licet futurus sit unus antich̄istus pessim⁹ omnīu; tñ nūc certe multi sunt iam antich̄isti: cōditione scz habētes illi⁹ pessimi: supbi videlic⁹ luxuriosi: seductore⁹: veritatis subuersores et falsitatis defensores. j. Jo. ij. Nūc antich̄i multi facti sunt. Tercio in largita⁹ exhibitōe. Sicut em̄ d̄. Thess. ij. Gle niens in omni virtute. s. potestatis buane et opulentie epalit. Creditur q̄ reuelante magistro suo diabolo thesauros occultos inueniet q̄bus vtetur ad gloriam et dece ptionē. Lū em̄ in multis rūc regnatura sit cupiditas: hoc modo ad eū facile inclinabūt. Scđa principali⁹ via ē in mirifica miraculo⁹ operatio. Nam dicit. ij. Thess. ij. Erit eius adūetus in signis et pdigys mendacib⁹. Dicunt autē mēdacia vel q̄ non erunt vera s̄z phārastica q̄r vīc̄ dia⁹ bolus p̄stigia⁹ v̄ oculos videntiū. Vl̄ di cun⁹ mēdacia q̄ ostendēt ad confirmandū in endaciū licea v̄ra sint a parte rei. Nec tñ dīcīt de bēt nr̄acula q̄r virtutē creatā nō excedat: sed mirabilia dici possūt. Dia bolus em̄ subtilēm h̄n̄ intelligentiā et lōn gam experientiā qd̄ natura facit successi⁹ ue: ip̄e scit subito operari. Siē magi phab̄raonis vīgas in serpentēs subito mūtas se legūt. Lx. ij. Inter cetera autē simu labit se mortui et postea suscitari. Nec so luſ ille pdicabit sed etiam discipuli eius. Apoc. xj. Hi ciuitatez h̄ierusalē calcabūt mēlib⁹ quadraginta duob⁹. i. trib⁹ anis et dimidio ecc. s̄ia p̄sequen⁹. De his dicit dñs. Matth. xxiiij. Surgent pseudoch̄i et pseudo p̄phete et dabunt signa magna et pdigia vt in errore⁹ inducānt, etiā fieri p̄t electi. Tertia via est terrifica tor⁹mento⁹ infictio. Nam sicut d̄. Matth. xxiiij. Erit rūc tribulatio magna q̄lis nō fuit ab initio mundi nec fiet. Et hec innut tur. Apoc. j. vbi d̄cif Et pedes similes auricaleho: sicut in camino ardēti. Per pe des: ch̄i qui sunt vltima eius membra. q̄ caminū ardēte tribulationis vehemen⁹ tia designatur. Exhibebit enim antich̄i stus su⁹ corquēdis fidelibus oia-gna tor⁹mento⁹ que antiquitus in sc̄is martyris